

Већина објективних и политички неоптерећених анализа недавно потписаног Вашингтонског споразума (више се тумачи као писмо о намерама) доводи оправдано у питање његов „историјски значај“ и указује да је ово био изнуђени уступак текућој Трамповој изборној кампањи. Представници напредњачке власти и медији који су под њиховом апсолутном контролом сигурно неће одустати од свог тумачења овог споразума представљајући га као још један изузетан државнички подвиг Александра Вучића који је изнова показао своју „бруталну одлучност“ у одбрани српских националних интереса. Када отклонимо све фарсичне епизоде овог вашингтонског договарања, пре свега, можемо видети да је делегација Србије само послужила за дневно политичке интересе садашње америчке администрације и да није било никаквог билатералног споразума између САД и Србије, како је то еуфорично тврдио Александар Вучић. Напротив, Србија и Косово су третирани у Вашингтону као равноправни субјекти, што се могло видети и у обраћању председника САД Доналда Трампа, који је говорио о представницима две државе. Али, када је Александар Вучић у питању само је поновљен његов добро познати и опробани манир да не говори истину и да изврће чињенице, настојећи да себе поново представи као храброг и одлучног државника, који се не повија пред притисцима представника великих сила. Међутим, у овалној соби у Белој кући, у присуству Доналда Трампа, видели смо понизног и сервилног балканског политичара, који није могао да одоли добро познатом насилничком америчком вођењу спољне политике. Ретко можемо њега видети тако скрушеног и спремног да прихвати и одредбе споразума којима у њему нема места, а посебно што оне изузетно отежавају и компликују спољно политичку позицију Србије.

Одбрана Косова и Метохије – Шта да се ради?

Пише: Маринко М. Вучинић
уторак, 15 септембар 2020 09:31

Одбрана Косова и Метохије – Шта да се ради?

Пише: Маринко М. Вучинић
уторак, 15 септембар 2020 09:31

